

Tisztelt

Fővárosi Bíróság!

Budapest

dr. Garajszki Zoltán felperes és a Magyar Ügyvédi Kamara alperes közötti 8.K.34.380/2005 számú perben a t. Bíróság 9. számú végzésére hivatkozással hivatalos

jogi érvelésünket

a szóban elhangzottakkal egyezően a következőkben terjesztjük elő.

Az Ütv. (1998. évi XI. tv.) 5. §-ban rendelkezik az ügyvéd által folytatható egyéb, nem képviseleti tevékenységekről. A 6. § az összeférhetlenségi szabályokat tartalmazza, a 6. § (1) bek. c) pontja engedi meg az ügyvéd számára a nem igazságügyi szakértői tevékenységi folytatását.

Jogi álláspontunk a következő:

1. A szakértői tevékenységről a 2005. évi XLVII. tv. rendelkezik, amely címszavában az igazságügyi szakértőkre vonatkozó szabályokat tartalmazza. Ezen jogszabály 2. § (3) rendelkezik arról, hogy az eseti szakértő kivételes esetben bevonható az eljárásba, azzal, hogy a törvény szabályait megfelelően kell alkalmazni.
2. A jelen ügy elbírálása szempontjából lényeges az 1997. évi LV. törvény a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról és a könyvvizsgálói tevékenységről alkotott hatályos jogszabály. Már előzetesen utalnánk arra, hogy a törvény 26. § (2) bek. a) és b) pontok alatt fogalmazza meg a könyvvizsgálói tevékenységet. E tekintetben a Magyar Könyvvizsgálói Kamara 2007. május 1.-i hatállyal Állásfoglalást adott ki a könyvvizsgálói tagok és a könyvvizsgáló által elvállalható tevékenységekről.
3. Nem hanyagolható el a Gt. 40. § rendelkezései sem, amely a választott és a Ctv. alapján bejegyzett könyvvizsgáló feladatait határozza meg.

A fentiek előrebocsátása csupán az egyszerűbb jogmagyarázat alátámasztását jelenti.

A könyvvizsgálói feladatkör a fenti jogszabályok összevetéséből adódóan azt mindenképpen bizonyítja, hogy a könyvvizsgálói bejegyzés önmagában nem szakértői bejegyzés. A könyvvizsgálói tevékenység általában nem szakértői tevékenység.

A jelen ügy elbírálása szempontjából szükségesnek tartjuk ismételten hangsúlyozni, hogy Felperes állandó, a Gt. 40. §-n alapuló jogviszonyban állt.

Az ilyen jellegű tevékenység nem szakértői tevékenység, ütközik az ügyvédi titoktartás szabályaival is, hiszen a beszámoló értékelése átfogó vizsgálatot, sőt rendszeres vizsgálatot jelent, amelynek során beláthatatlan körben olyan információkat biztosít, amelyeknek a megbízóhoz csak közvetve van kapcsolata, -mivel információja más forrásból táplálkozik-, és

amelyek ismeretében az Ütv. 8. § (1) bek. szerint az ügyvédi titoktartás nem biztosítható. ?
 Mindezek előre bocsátása után hivatkozunk az Ütv. 3. § (19 bekezdésére is).

Megjegyezzük, hogy a Gt. 40. §-a szerinti állandó könyvvizsgáló tanúként bírósági eljárásban a megbízó hozzájárulása nélkül akár más vele kapcsolatban álló személy vagy szerv tekintetében korlátozás nélkül az érdekelt hozzájárulását mellőzve kihallgatható.

Az előzőek előrebocsátása után érdemi jogértelmezésünket a következőkben közöljük.

Az iratokhoz csatolt MÜK Elnökségi Határozat kifejezetten kizárja az általános könyvvizsgálót, csupán a szakértői közreműködést teszi lehetővé.

Az 1997. évi LV. törvény 26. § (2) bekezdése kétfajta könyvvizsgálói tevékenységet határoz meg, ezt a szakaszt értelmezi a Magyar Könyvvizsgálói Kamara állásfoglalása is, amely tekintettel volt a TEÁOR rendelkezéseire is. A jelen beadványhoz másolatban mellékeljük a 26-27. § rendelkezéseit.

A második rendelkezés élesen elhatárolja a szervezetszerű tevékenységet, a könyvvizsgálói átvilágítást és a könyvszakértői tevékenységet. A 27. § b) pontjához fűzött értelmezés a törvény szövegével összhangban két ponton tekinti szakértői tevékenységnek a könyvvizsgálói tevékenységet, nevezetesen a szervezői, szakértői tevékenység körében, ezzel kapcsolatos szakvélemény készítése esetén, illetőleg ilyen szakvéleménnyel kapcsolatos tanácsadás esetén.

Egyebekben a tevékenységet, ide nem értve az igazságügyi szakértői tevékenységet, szakmai feladatnak, de nem szakértői feladatnak jelöli meg. Ezen álláspont teljesen egybeesik a Magyar Ügyvédi Kamara állásfoglalásával és a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról és a könyvvizsgálói tevékenységről szóló 1997. évi LV. törvény rendelkezéseivel.

Jogi álláspontunk összefoglalásakor, hangsúlyozva az ügyvédek terhelő és a könyvvizsgálót nem terhelő titoktartás különbségét, úgy érezzük, hogy állandó megbízottként a két tevékenység összeférhetlenség miatt együttesen nem gyakorolható.

A fenti szabály alól van törvényi felmentés, ez pedig az eseti szakértői tevékenység, amelyet sem az Ügyvédi Törvény, sem a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról és a könyvvizsgálói tevékenységről szóló törvény, sem a Magyar Ügyvédi Kamara, sem pedig a magyar Könyvvizsgálói Kamara nem tilt.

A fentiek alapján kérjük a t. Bíróságtól, hogy Felperes kereseti kérelmét, mint jogalap nélkül kérelmet elutasítani és Felperest az illeték viselésére kötelezni szíveskedjék. Ezt meghaladó költségigényünk nincs.

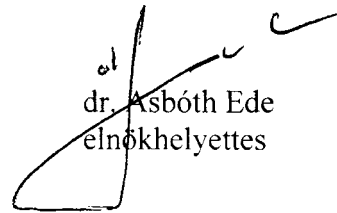
Budapest, 2007. október 12.

Tisztelettel:
 Magyar Ügyvédi Kamara alperes
 képviseli: dr. Asbóth Ede elnökhelyettes

T. Fővárosi Bíróság!
Budapest

jogi észrevétele

**Magyar Ügyvédi Kamara (1054
Budapest, Szemere u. 8.) Alperesnek**
Képv.:

dr. Asbóth Ede
elnökhelyettes

dr. Garajszki Zoltán Felperes

8.K.34.380/2005. szám alatti perben